

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/109/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412200145
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5412200145.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a členiek senátu JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci navrhovateľa COFIDIS, a.s., so sídlom Bratislava, Suché Mýto 1, IČO: 36 816 337, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Antovszká, s.r.o., so sídlom Bratislava, Žabotova 2/B, proti odporkyni X. T., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. X., Q. XXXX/XX, o zaplatenie 542,48 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/9/2012-69 zo dňa 21.5.2012, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšnej časti a vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania.

Rozsudok okresného súdu zostáva n e d o t k n u t ý vo výroku, ktorým bola odporkyni uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 26,22 eur.

Účastníkom n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 26,22 eur a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Vychádzal z toho, že účastníci (navrhovateľ ako veriteľ, odporkyňa ako dlžník) uzavreli dňa 16.12.2008 zmluvu o revolvingovom úvere vo forme predtlačenej formulára. V texte zmluvy pritom nebol obsiahnutý údaj o úrokovej sadzbe, o poplatku z omeškania, ani o výške poistného. Tieto údaje boli uvedené v prílohe zmluvy, ktorá však odporkyňou nie je podpísaná. Okresný súd konštatoval, že ohľadne úrokovej sadzby, RPMN, výšky a termínov splátok, celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom a veriteľom vyjadreného poistenia navrhovateľ nepreukázal, žeby prílohu zmluvy odovzdal odporkyni. Prioritne však zdôraznil, že text zmluvy, obsahujúci odkaz na prílohu, bol napísaný z dôvodu veľkosti písma voľným okom v nečitateľnej podobe. Uvedené okresný súd zhodnotil ako nekalú prax zo strany veriteľa a výkon práva na jej základe v rozpore s dobrými mravmi.

Zároveň vyslovil, že predmetná zmluva má nepochybne charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale neobsahuje zákonom vyžadovaný údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Nadväzne sa v zmysle § 3 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z. z. považuje dotknutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Odporkyňa celkovo čerpala úver v sume 663,88 eur, pričom postupne (spolu) zaplatila 637,66 eur. Rozdiel medzi týmito sumami predstavujú čiastku 26,22 eur, (len) ktorú okresný súd uložil odporkyni zaplatiť navrhovateľovi. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že v spore v prevažnej miere úspešnej odporkyni ich náhradu nepriznal, nakoľko táto si žiadne trovy neuplatňovala.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote vo výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Poukazoval (opakovane) na to, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy medzi účastníkmi boli Všeobecné obchodné podmienky navrhovateľa a prílohy 1-4, ktoré obsahovali všetky potrebné údaje. Navrhovateľ pritom dostatočne upozornil odporkyňa na nevyhnutnosť dôsledného preštudovania zmluvy a jej neoddeliteľných príloh. Podpisom zmluvy odporkyňa potvrdila, že sa s dotknutými dokumentmi oboznámila. Navrhovateľ tvrdil, že veľkosť písma je primeraná a bola zvolená z dôvodu veľkého rozsahu údajov a informácií, ktoré musia byť v texte zmluvy obsiahnuté. Dodal, že napadnuté rozhodnutie zasahuje aj do jeho ústavného práva na súdnu ochranu.

Odporkyňa zostala v odvolacom konaní nečinná.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods.1 O.s.p. (z toho titulu zostal nedotknutým výrok o uložení povinnosti odporkyňa zaplatiť navrhovateľovi 26,22 eur) a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) potvrdil napadnutý rozsudok v preskúmvanej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Je nepochybné, že v súdnej veci sa jedná o štandardný spotrebiteľský vzťah, v rámci ktorého neboli zmluvné ustanovenia individuálne dojednané. Vo všeobecnosti základným znakom týchto zmlúv, a tým aj ochrany spotrebiteľa (garantovanej tak vnútroštátnym právom, ako predovšetkým tiež právom Európskej únie), je, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To znamená, že nesmú obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. Neprijateľné podmienky sú v ustanovení § 53 ods. 4 Obč. zák. vymedzené len príkladmo, teda sa nejedná o výpočet taxatívny a ako neprijateľnú podmienku možno vyhodnotiť i iné zmluvné dojednanie (v širšom význame). Krajský súd zdôrazňuje, že neprijateľnou podmienkou môže byť nielen samotný obsah konkrétneho zmluvného dojednania spotrebiteľského záväzku, ale aj spôsobom jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa (veriteľa) v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy. Inými slovami, neprijateľnými sú i tie zmluvné podmienky, ktoré sú bezprostredným dôsledkom nekalej praktiky dodávateľa pri uzatváraní zmluvného vzťahu so spotrebiteľom.

V súdnej veci sa jedná práve o takúto situáciu. Je nutné jednoznačne súhlasiť so záverom okresného súdu, že text uvedený v zmluve o revolvingovom úvere uzavretej medzi účastníkmi dňa 16.12.2008, ktorý konštatuje neoddeliteľnosť Všeobecných obchodných podmienok a príloh 1-4 je voľným okom absolútne nečitateľný. Veľkosť písma je tak minimálna, že je reálne nenaplniteľné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s dotknutým textom, nie to ešte mu porozumieť a vyhodnotiť jeho dôsledky dopadajúce na neho ako spotrebiteľa/dlžníka.

Krajský súd dodáva, že samotné Všeobecné obchodné podmienky sú vyhotovené len o niečo väčším písmom a tiež dávajú sotva minimálnu možnosť oboznámiť sa s ich obsahom. Sám odvolateľ pritom výslovne konštatuje značnú rozsiahlosť údajov a informácií, ktoré sú pre riadne uzavretie (spotrebiteľskej) zmluvy nevyhnutné. V tejto súvislosti za vyložene účelové je nutné považovať jeho obranu o tom, že „menšia“ veľkosť písma je zvolená na formulárovej zmluve práve z nutnosti obsiahnuť všetky nevyhnutné údaje. Dodávateľovi (navrhovateľ) nič nebráni formulárovú zmluvu pripraviť tak, aby spotrebiteľ získal reálnu možnosť oboznámiť sa s celým rozsahom povinností vznikajúcich mu uzavretím zmluvy. Takú zásadnú a dôležitú informáciu, akou je odkaz na Všeobecné obchodné podmienky, prípadne na ďalšie prílohy, v ktorých sú upravené všetky povinnosti spotrebiteľa, nie že majú byť uvedené štandardnou veľkosťou písma požadovanou na oficiálnych/úradných dokumentoch, ale mali by byť uvedené zvýrazneným písmom, aby spotrebiteľa (naozaj) upozorňovali na nevyhnutnosť preštudovania zmluvy v celom jej rozsahu t.j. v rátane akýchkoľvek (neoddeliteľných) príloh.

Za takejto situácie krajský súd, zhodne so súdom prvého stupňa, konštatuje, že v súdnej veci nie je možné prihliadať na ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok, nakoľko tieto sa na základe slobodne prejavenej vôle účastníkov nestali súčasťou ich zmluvného vzťahu. Nadväzne je

plne dôvodným záver súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu vo zvyšnej časti, ktorý zohľadnil reálne čerpanie úveru a následne splátky realizované odporkyňou.

Neopodstatneným odvolacím dôvodom navrhovateľa je i jeho tvrdenie o porušení jeho základného práva na súdnu ochranu. V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR predmetné základné právo neznamena právo účastníka na úspech v konkrétnom súdnom konaní, resp. povinnosť súdu akceptovať a vyhovieť všetkým návrhom účastníka. Inými slovami, nie je porušením práva na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle článku 46 a nasledovných Ústavy SR to, ak súd v konkrétnom konaní nevyhovie návrhu účastníka, či už procesnému, alebo vo veci samej, t.j. meritórnemu.

Okresný súd vecne správne rozhodol aj o náhrade trov prvostupňového konania, keď náležite aplikoval zásadu (prevažujúceho) úspechu v konaní.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu jeho trov. Naproti tomu v odvolacom konaní úspešná odporkyňa si náhradu súvisiacich trov neuplatňovala - § 151 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.